

Republika Hrvatska
Općinski sud u Bjelovaru
Bjelovar, J. Jelačića 3

Poslovni broj: P-940/2025-75

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Bjelovaru, po sutkinji tog suda Gordani Malvić kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja Ivana Petka iz Velike Pisanice, Ul. Hrvatske Republike 154, OIB: 76924956383, zastupanog po punomoćniku Vesni Vignjević-Žak, odvjetnici u Bjelovaru, Josipa Jelačića 7, protiv 1. tužene Sanele Adilović iz Velike Pisanice, Ul. Hrvatske Republike 180, OIB: 09999188445 i 2. tuženika Mehe Adilovića iz Velike Pisanice, Ul. Hrvatske Republike 180, OIB: 79234192511, oboje zastupani po punomoćniku Berminu Meškiću, odvjetniku iz Zagreba, Ulica Davora Zbiljskog 26, radi utvrđenja stvarne služnosti i upisa u zemljišne knjige, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave 8. travnja 2026. u nazočnosti tužitelja i punomoćnika stranaka, temeljem odredbe čl. 335 st. 4. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25, dalje: ZPP), 25. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se postojanje prava stvarne služnosti puta, kao pravo staze i pravo kolnog prolaza preko čestice 901/1 put Ograda sa 131 čhv i čkbr. 902/8 put Ograda sa 117 čhv upisane u zk.ul.br. 1208 k.o. Velika Pisanica, kao poslužne nekretnine suvlasništvo na jednake dijelove 1. tuženika Sanele Adilović iz Velike Pisanice, Ulica Hrvatske Republike 180, OIB: 09999188445 i 2. tuženika Mehe Adilović iz Velike Pisanice, Ulica Hrvatske Republike 180, OIB: 79234192511, a za korist nekretnine upisane u zk.ul.br. 1328 k.o. Velika Pisanica i to čkbr. 897/1 oranica Ograda sa 1 jutro i 243 čhv, čkbr. 899/1 livada Ograda sa 1297 čhv, čkbr. 1360/2 oranica Hercegovac sa 727 čhv i čkbr. 1362/1 oranica Hercegovac sa 1 jutro i 69 čhv, ukupno 2 jutra i 2336 čhv, kao povlasne nekretnine u vlasništvu tužitelja Ivana Petek iz Velike Pisanice, Ulica Hrvatske Republike 154, OIB: 76924956383, što su tuženi kao suvlasnici poslužne nekretnine dužni priznati i trpjeti provedbu prava stvarne služnosti puta i kolnog prolaza u korist tužitelja Ivana Petek kao vlasnika povlasne nekretnine, u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Bjelovaru, a na temelju ove presude, u roku od 15 dana.

II. Nalaže se 1. tuženoj Saneli Adilović iz Velike Pisanice, Ul. Hrvatske Republike 180, OIB 09999188445 i 2. tuženiku Mehi Adiloviću iz Velike Pisanice, Ul. Hrvatske Republike 180, OIB 79234192511, da tužitelju Ivanu Peteku iz Velike Pisanice, Ul. Hrvatske Republike 154, OIB 76924956383, naknade trošak parničnog postupka u iznosu od 2.915,34 eura, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 25. svibnja 2026., kao od dana donošenja presude, po stopi koja se

određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi za dan 1. srpnja te godine pa do isplate, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj Ivan Petek podnio je tužbu protiv 1. tužene Sanele Adilović i 2. tuženika Mehe Adilovića dana 20. rujna 2021., radi utvrđenja postojanja prava stvarne služnosti, u kojoj tužbi navodi da je tužitelj je vlasnik nekretnina upisanih u zk.ul.br. 1328 k.o. Velika Pisanica i to čkbr. 897/1 oranica Ograda sa 1 jutro i 243 čhv, čkbr. 899/1 livada Ograda sa 1297 čhv, čkbr. 1360/2 oranica Hercegovac sa 727 čhv i čkbr. 1362/1 oranica Hercegovac sa 1 jutro i 69 čhv, ukupno 2 jutra i 2336 čhv.

1. tužena Sanela Adilović i 2. tuženik Meho Adilović suvlasnici su svaki u ½ dijela na nekretninama upisanim u zk.ul.br. 1208 k.o. Velika Pisanica i to čkbr. 901/1 put Ograda sa 131 čhv, čkbr. 901/7 voćnjak Ograda sa 1183 čhv, čkbr. 902/6 voćnjak Ograda sa 871 čhv, čkbr. 902/7 dvorište, kuća i pomoćne zgrade sa 1239 m² i čkbr. 902/8 put Ograda sa 117 čhv.

2. Tužitelj navodi da su 1. tužena Sanela Adilović i 2. tuženik Meho Adilović kupili nekretnine upisane u zk.ul.br. 1208 k.o. Velika Pisanica po Ugovoru o kupoprodaji od 19. lipnja 2021. od prodavatelja Jove Vignjevića te su stupili u posjed predmetnih nekretnina.

Tužitelj navodi da je sve do stupanja u posjed nekretnina u suvlasništvu tuženih, a unazad više od 50 godina, zajedno sa svojim pravnim prednicima Jurišić pokojnom Ankom i Jurišić pokojnim Milanom prolazio i koristio put koji se nalazi na čestici 901/1 i 902/8, te nikada oko korištenja ovoga puta nije bilo problema sve do prodaje ovih nekretnina tuženima.

3. Nadalje, tužitelj ističe da su se opisanim putem koristili drugi seljani koji su imali nekretnine na ovom području, a tužitelj je neposredno koristio ovaj put od kada je kupio nekretnine upisane u zk.ul.br. 1328 k.o. Velika Pisanica po Ugovoru od 12. veljače 2018., ali i unazad više od 10 godina, budući da je u dogovoru sa Ankom i Milanom Jurišić uslužno obrađivao njihovu zemlju, dok su prije stupanja u posjed nekretnina sada vlasništvo tužitelja ovaj put koristili Jurišić pokojni Milan i Jurišić pokojna Anka.

4. Dana 17. srpnja 2021., tužitelj je od strane tuženih onemogućen prolaz na njegove nekretnine, jer su na put istovarili drva – metrice pa ih je tužitelj prvo usmeno upozorio da ne može proći prema svojim nekretninama, a zatim i pisano.

U odgovoru na opomenu, tuženi su pisano odgovorili da uvidom u zemljišne knjige ne proizlazi da bi tužitelj imao pravo prolaza te su stoga tuženi stekli nekretnine bez ikakvih upisanih tereta, dok su doduše drva uklonili.

5. Tužitelj navodi da se stvarne služnosti stječe se na temelju zakonom ispunjenih određenih pretpostavki, a kako je dosjelost jedan od zakonskih načina stjecanja (osnivanja), stvarne služnosti, to je u odredbama čl. 229. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima propisano da ju vlasnik povlasne nekretnine stječe, ako ju je posjedovao na pošten način izvršavajući njezin sadržaj kroz period duži od 20 godina, a vlasnik poslužne nekretnine se tome nije protivio.

Kako su se tuženi kao vlasnici poslužne nekretnine usprotivili pravu prolaza, pozivajući se na podatke iz zemljišnih knjiga, a pravni prednici tuženih Jovan Vignjević i pokojni Petar Vignjević nikada nisu branili prolaz.

Podneskom zaprimljenim kod suda 10. svibnja 2022., tužitelj je konačno predložio tužbeni zahtjev kako je pobliže naveden pod toč. I. izreke presude, predložio da se isti usvoji, uz naknadu troškova postupka sa zateznom kamatom tekućom od dana donošenja presude pa do isplate.

6. U odgovoru na tužbu, tuženi ne osporavaju vlasništvo tužitelja nekretnina i suvlasništvo svojih nekretnina, kao i činjenicu da su stekli u vlasništvo nekretnine iz zk.ul.br. 1208 k.o. Velika Pisanica, temeljem Ugovorom o kupoprodaji od 19. lipnja 2021. i stupili u posjed istih.

Osporavaju da bi tužitelj sa pravnim prednicima, sada pok. Ankom i Milanom Jurišić, koristio služnost puta u smislu staze i kolnog prolaza preko nekretnina tuženih, koje se sastoje od čk.br. 901/1 put ograda sa 131 čhv i čk.br. 902/8 put ograda sa 117 čhv, a upisane u zk.ul.br. 1208, k.o. Velika Pisanica, kao i činjenicu da u odnosu na korištenje označenog puta nije bilo nikada problema, kao i činjenicu da bi drugi seljani za pristup na svoje nekretnine koristili se označenim kolnim prolazom i stazom.

7. Nadalje, osporavaju da bi tužitelja onemogućili u prolazu na njegove nekretnine istovarom drva, jer tužitelj do svojih nekretnina može prići i drugim putem, koji je i bolje kvalitete i kojim se faktično i koristi već dulji niz godina.

Napominje se da su tuženi nekretnine kupili 19. lipnja 2021., te im od strane prodavatelja nije bilo rečeno da postoji bilo kakvo pravo nužnog prolaza, odnosno služnosti, a jednako je proizlazilo i iz Zk. izvadaka, tako da su tuženici navodne poslužne nekretnine, stekle i s punim povjerenjem u Zemljišne knjige, dakle bez ikakvih upisanih tereta i u tom su je opsegu i posjedovale. Dakle, utužena služnost nije nikada stečena bilo kakvim usmenim dogovorom, a niti dosjelošću, niti je upisana u Zemljišne knjige.

8. Nadalje, tužitelji poriču da bi bile ispunjene zakonske pretpostavke za stjecanje prava stvarne služnosti na nekretninama tuženih, a posebno da bi se sadržaj utužene služnosti neometano izvršavao dulje od 20 godina, jer su se i raniji vlasnici, tj. Vignjević Jovo i Nadica, protivili bilo kakvom korištenju kolnog prolaza i provoza preko njihove nekretnine. Što više tužitelj ima mogućnost preko svojih nekretnina i nekretnina svojih rođaka, neposredno pristupati na svoje nekretnine, bez korištenja tuženih, a i sam je naveo u razgovoru s njima da do svojih nekretnina kombajnom i većim strojevima niti ne može prolaziti preko nekretnina tuženih. Stoga predlažu da se tužbeni zahtjev odbije, uz naknadu troškova postupka sa zateznom kamatom tekućom od dana donošenja presude pa do isplate.

9. Tijekom postupka izveden je dokaz uvidom u Zk. izvadak (list 6-9, 39), Izvod iz katastarskog plana (list 10-11, 41), dopis punomoćnika tužitelja upućen 1. i 2. tuženiku (list 12), odgovor na dopis (list 13-14), Prijepis posjedovnog lista (list 40), uvid u Kupoprodajni ugovor od 20. studenoga 1969. (list 82-86), očitovanje mjerničkog vještaka Branka Ćurića, dipl.ing. geodezije sa skicom lica mjesta (list 131-136), nalaz dostavljen po tuženima od GeoWelt d.o.o. dostavljen na raspravi 13. studenog 2023. (list 140), zk. izvadak (list 233-236, 249).

10. Izveden je dokaz saslušanjem tužitelja (list 45-46), iskaz 1. tužene Sanele Adilović i 2. tuženika Mehe Adilovića (list 46-49).

11. Izveden je dokaz mjerničkim vještačenjem po mjerničkom vještaku Ivanu Tomljanoviću dipl.ing. geodezije, koji je dostavio pisani nalaz i mišljenje od 24. siječnja 2023. (list 62-69), dopunu nalaza i mišljenja sa skicom lica mjesta (list 98-106, 114-116), te je izveden dokaz saslušanjem mjerničkog vještaka Ivana Tomljanovića dipl.ing.geod. (list 110-111, 272-273).

12. Izveden je dokaz saslušanjem svjedoka Željka Jurišića (list 151-152), Ivana Meliša (list 153-154), Nikoline Petek (list 154-155), Nade Vignjević (list 156-158), Željka Štrbca (list 158-19), Želimira Štrbca (list 159-160) i Fadile Mehmedović (list 160-161).

13. Dokazi izvedeni tijekom postupka ocijenjeni su u smislu odredbe čl. 8. ZPP.

14. Tužbeni zahtjev je osnovan.

15. Predmet tužbenog zahtjeva je utvrđenje postojanja prava stvarne služnosti kao pravo staze i pravo kolnog prolaza preko čkbr. 901/1 put Ograda sa 131 čhv i čkbr. 902/8 put Ograda sa 117 čhv upisanih u zk.ul.br. 1208 k.o. Velika Pisanica, kao poslužne nekretnine suvlasništvo 1. tužene Sanele Adilović i 2. tuženika Mehe Adilovića svakog u 1/2 dijela za korist nekretnina upisanih u zk.ul.br. 1328 k.o. Velika Pisanica i to čkbr. 897/1 oranica Ograda sa 1 jutro i 243 čhv, čkbr. 899/1 livada Ograda sa 1297 čhv, čkbr. 1360/2 oranica Hercegovac sa 727 čhv i čkbr. 1362/1 oranica Hercegovac sa 1 jutro i 69 čhv, ukupno 2 jutra i 2336 čhv i nekretnina upisanih u zk.ul.br. 2041. k.o. Velika Pisanica, i to čkbr. 901/1 Oranica ograda sa 1285 čhv i čkbr. 902/1 Ulica Hrvatske Republike, Livada, sa 3174 m², ukupno 1258 čhv i 3174 m², kao povlasnih nekretnina u vlasništvu tužitelja Ivana Peteka te da su tuženi kao suvlasnici suvlasnici poslužne nekretnine dužni priznati i trpjeti provedbu prava stvarne služnosti puta i kolnog prolaza u korist tužitelja Petek kao vlasnika povlasnih nekretnina, u zemljišnih knjigama.

16. Sud je donio prvostupanjsku presudu broj P-785/2021-49 dana 20. svibnja 2024., kojom presudom je usvojio tužbeni zahtjev tužitelja i tužene obvezao na naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 2.211,86 eura sa zateznom kamatom tekućom od 20. svibnja 2024., kao od dana donošenja presude pa do isplate, a protiv koje presude su tuženi po punomoćniku podnijeli žalbu, koja je žalba uvažena te je citirana presuda rješenjem Županijskog suda u Zadru broj GŽ-581/2024-2 od 11. studenoga 2025. ukinuta i vraćena na ponovno suđenje radi održavanja nove glavne rasprave i donošenja odluke o troškovima parničnog postupka.

Iz obrazloženja citirane presude proizlazi da je potrebno utvrditi tko je vlasnik čkbr. 901/1 k.o. Velika Pisanica, koje su nekretnine poslužne, a koje povlasne te da li su za zasnivanje prva stvarne služnosti dosjelošću ispunjene pretpostavke (faktično posjedovanje, odnosno vršenje sadržaja služnosti, posjed određene kakvoće-pošten i istinit, protek određenog vremena izvršenja njezinim sadržajem-20 godina te ne protivljenje vlasnika poslužnog dobra).

17. Nesporno je između stranaka da navedena služnost nije upisana u zemljišne knjige, a isto tako nesporno je da su tuženi temeljem Ugovora o kupoprodaji od 19.

lipnja 2021. kupili nekretnine upisane u zkul. 1208 k.o. Velika Pisanica od Jove Vignjevića kao prodavatelja te stupili u posjed predmetnih nekretnina.

18. Sporno je između stranaka da li su ispunjene zakonske pretpostavke za utvrđenje postojanja prava stvarne služnosti kao pravo staze i pravo kolnog prolaza preko poslužne nekretnine u suvlasništvu tuženih, a za korist tužiteljeve nekretnine kao povlasne.

Isto tako, sporno je između stranaka da li je tužitelj sa svojim prednicima koristio služnost puta preko čkbr. 901/1 put Ograda i čkbr. 908/2 put Ograda suvlasništvo tuženika u korist nekretnina iz zk.ul.br. 1328 k.o. Velika Pisanica koje su nekretnine u vlasništvu tužitelja.

Također je sporno, da li su se navedenim putem koristili drugi seljani Velike Pisanice koji su imali nekretnine na tom području te da li je dana 17. srpnja 2021. tužitelju onemogućen prolaz na njegove nekretnine od strane tuženih tako što su isti na postojeći put istovarili drva - metrice.

19. Prema odredbi čl. 229. st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine br. 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 153/09, 143/12, 152/14, 81/15, 94/17, u daljnjem tekstu ZOV-a) propisano je da se stvarna služnost osniva se na temelju zakona dosjelošću, ako ju je posjednik povlasne nekretnine pošteno posjedovao izvršavajući njezin sadržaj kroz dvadeset godina, a vlasnik poslužne nekretnine nije se tome protivio.

20. U vrijeme podnošenja tužbe navedena drva bila su istovarena na predmetnom putu za koje tužitelj tvrdi da je zajedno sa svojim prednicima koristio služnost preko čkbr. 901/1 i čkbr. 902/2 upisane u zk.ul.br. 1208 k.o. Velika Pisanica, kao suvlasništvo tuženih svakog u 1/2 dijela, koja su bila istovarena 17. srpnja 2021., a koja su uklonjena 3. kolovoza 2021., nakon primitka opomene od tužitelja, koja su drva uklonjena od strane tuženih i Željka Štrbca, a s kojim tužitelj nije u dobrim odnosima (isti su vodili dugotrajni sudski postupak radi uređenja međe), međutim, tužitelj tvrdi da tuženi i dalje brane prolaz preko predmetnih nekretnina, a za korist tužiteljevih nekretnina upisanih u zk.ul.br. 1328 k.o. Velika Pisanica.

21. Također, tuženi tvrde da tužitelj ima mogućnost preko svojih nekretnina i svojih rođaka (sina tužitelja) neposredno pristup na svoje nekretnine bez da koristi nekretnine tuženih, obzirom da je tužitelj u razgovoru sa tuženima naveo da do svojih nekretnina kombajnom i većim strojevima ne može prolaziti preko nekretnina tuženih. Nadalje, tuženi osporavaju da bi tužitelj sa pravnim prednicima sada pokojnim Ankom i Milanom Jurišić koristio služnost puta i to staze i kolnog prolaza preko nekretnina tuženih, obzirom na činjenicu da su tuženi kupnjom nekretnina na kojima žive temeljem Ugovora o kupoprodaji od 19. lipnja 2021. kupili bez ikakvih tereta, to tim više što su se raniji vlasnici od koji su tuženi kupili nekretnine i to Jovo i Nadica Vignjević protivili bilo kakovom korištenju kolnog prolaza i provoza preko njihovih nekretnina.

22. U odnosu na takve navode tuženih, tužitelj je iste osporio, navodeći da nakon što su mu tuženi zabranili korištenje svojih nekretnina bio je prisiljen koristiti drugi pravac kretanja traktorom i poljoprivrednim strojevima, a radi obrade svojih nekretnina upisanih u zk.ul.br. 1328 k.o. Velika Pisanica, koji je pravac kretanja duži i neprikladniji i to preko nekretnina različitih vlasnika pa time i preko nekretnina u vlasništvu Republike Hrvatske, a sve da bi pristupio na svoje nekretnine.

23. Tijekom postupka, izveden je dokaz saslušanjem stranaka koji su u svom iskazu i to tužitelj naveo da su njegove nekretnine u naravi livada i oranica, da je livada močvarna i istu ne koristi, već ju povremeno malčira, a oranicu obrađuje prema svojoj namjeni i to na način da izmjenično svake godine sije žitarice ili sadi kukuruz. Do tih svojih nekretnina dolazio je putem koji s glavne ceste ide putem nekretnina tuženih koji je po njegovoj procjeni širine 3, a duljine 200 do 300 metara, ide iza kuće i voćnjaka uz koji postoji ograda koja se nalazi iza kuće do voćnjaka tuženih i putna ograda s lijeve strane od strane nekretnina Boška Radičevića. Vlasnik predmetnih nekretnina postao je 2018. i to kupnjom od Milana Jurišića i Anke Jurišić, a prije njega tim putem koristio se sada pokojni Boško Radičević kao Vignjević.

Ističe da su bila dva brata Vignjevića koji su se međusobno podijelili i napravili kuće kako se ne bi išlo dvorišta, a Bošku Radičeviću su omogućili da ide tim putem iza voćnjaka. Put je formiran od strane Milana Jurišića, a koji je nekretninu prodao tužitelju, a isti je kupio od Pere Vignjevića, koji je otac Jove Vignjevića, dok su Jovo Vignjević i njegova supruga Nadica Vignjević prodali nekretnine tuženima, a koje su nekretnine u naravi kuća sa garažom i dva voćnjaka. U međuvremenu je Jovo Vignjević umro, dok njegova supruga Nadica Vignjević živi u Zagrebu.

23.1. Po kupnji nekretnina tuženih, tužitelj navodi da je iste upoznao da ima pravo prolaska puta preko njihovih nekretnina, naglašavajući da taj put prethodno nije u cijelosti pripadao njihovim nekretninama odnosno njihovom predniku Jovi Vignjeviću, već i dijelom Bošku Radičeviću. Ističe da su mu tuženi rekli da nisu upoznati s činjenicom služnosti prolaska preko njihovih nekretnina, da imaju namjeru betonirati zid, da su se potom savjetovali sa susjedom preko puta Ljubicom Paravina, koja im je rekla da tužitelj ima pravo prolaska putem koji ide preko njihovih nekretnina i da mu ne mogu braniti prolazak jer je prolazio ranije kao njegovi prednici te kao i pokojni Boško Radičević. Nakon toga ističe da su ga zvali u dvorište i rekli da može prolaziti.

23.2. Tužitelj ističe da je tužene upozorio na njihovog susjeda s lijeve strane Željka Štrbca, da je sa istim u sporu i da mu ne vjeruje, no da se to ubrzo pokazalo istinitim. Naime, tužitelj ističe da je prolazio tijekom mjeseca lipnja i srpnja 2021. sve do trenutka dok se tuženi nisu upoznali sa Željkom Štrbcom, da su zajedno naručili kamion drva svaki po pola, time da su tuženi svoja drva istrpali na put i to polovicom mjeseca srpnja 2021., čime je tužitelju bio onemogućen prolazak traktorom i poljoprivrednim strojevima do njegovih nekretnina. Poslao je svoju suprugu Nikolinu Petek kod tuženih da ih pita da li će maknuti drva, koju činjenicu su tuženi otklonili, međusobno je došlo do incidenta i to tako da su tuženi napali njegovu suprugu zbog čega je i intervenirala policija. Nakon spomenutog događaja stranke međusobno nisu kontaktirale, već se obratio odvjetniku koji je tuženima pisano poslao opomenu da maknu drva što su tuženi učinili nakon nekih deset dana, međutim, nakon toga tužitelj nije prolazio preko nekretnina tuženih, iako je put ucrtan u katastru, a cijelo vrijeme prolazio je alternativnim pravcem gdje ne postoji put, koji je na udaljenosti oko kilometar do kilometar i pol, i to preko nekretnina njegovog sina, jednim dijelom preko nekretnina Republike Hrvatske, koji dijelom taj pravac kretanja nije prohodan pogotovo u jesen, jer je močvarno područje. Osim tužitelja do njegovih nekretnina nema nitko druge potrebe prolaska spornim putem, jer su u nastavu njegove nekretnine, sve do šume koje su u vlasništvu Republike Hrvatske.

23.2. Tužitelj prije no što je kupio nekretnine od Jurišića, iste je imao u zakupu 10 godina, dakle, od 2008., a isto tako obrađivao je i nekretnine od Boška Radičevića prije nego što je od istog kupio i upravo je do tih nekretnina, dok nisu bile u njegovom vlasništvu, prolazio spornim putem.

Saznanja o razgovoru između tuženih i susjede preko puta Ljubice Paravina ima od iste, međutim, istu tužitelj, a isto tako niti tuženi nisu predložili da se ista sasluša kao svjedok, obzirom da se radi o osobi starije životne dobi od 82 godine.

Tužiteljeva kuća u odnosu na nekretnine do kojih treba doći preko nekretnina tuženik na udaljenosti su oko 500 m od tužiteljeve kuće i do istih se ne može pristupiti, tj. do njegove kuće, a od kupnje tuženih prolazio je jedan do dva puta, sve dok nisu postavljena drva na put.

23.3. U odnosu na tvrdnju tuženih da do svojih nekretnina može doći preko nekretnina svoga sina, tužitelj je naveo da njegov sin ima svoju nekretninu nekih 200 m od glavne ceste, koje su nekretnine u naravi oranica preko koje se nekretnine ne može prijeći prikolicom, dok je ta oranica uzorana ili dok su loši vremenski uvjeti i to isključivo zbog konfiguracije te nekretnine, jer se radi o velikom/strmom brijegu. Preko nekretnina sina, tužitelj je išao samo kombajnom, dok je traktorom i drugim strojevima išao navedenim alternativnim putem.

Kombajnom jedino može prijeći preko sinovih nekretnina, prikolicom ne, time da spornim putem ne može proći, niti je ikada prolazio kombajnom, budući je kombajn širi, a širina samog puta je 3 m. Budući već dvije godine ne prolazi spornim putem, koji je u jednom dijelu voćnjak koji se ne obrađuje pa je sada izrasla šikara.

24. Iz suglasnih iskaza tuženih proizlazi da su se doselili 19. lipnja 2021. kada su kupili svoje nekretnine, u naravi kuća sa garažom, dvorištem, voćnjakom i šikarom, da iza kuće postoji sporni put koji ide s glavne ceste uz njihov voćnjak, koji je dužine oko 150 do 200 m i to do šikare, a potom se nastavlja u duljini nekih 500 do 800 m do tuženikovih nekretnina. Po kupnji nekretnina njihovi prednici, tj. Jovo i Nadica Vignjević rekli su im da je tužitelj u nazad 4 do 5 godina pokušao prolaziti tim putem kojim nema pravo, jer su mu oni to branili i da je zbog toga morala intervenirati policija.

Tvrde kao i u odgovoru na tužbu da tužitelj ima drugi put kao alternativni kako bi pristupio na svoje nekretnine koji ide s glavne ceste uz jednu staru kuću gdje postoji put na oranicu, a koje su nekretnine u vlasništvu sina tužitelja koji žive sa tužiteljem u kući, no nije im poznato da li tužiteljev sin obrađuje tu svoju nekretninu kao oranicu i koje kulture sadi.

24.1. Tuženi ne poriču činjenicu da je put širine 3 metra i to od glavne ceste, preko kojeg se može nesmetano proći u duljini od nekih 500 do 800 m do šikare, no međutim, šikara dalje onemogućava prolazak i to bilo kakvim strojevima ili vozilima pa čak ne može se proći ni pješice. Nije im bilo poznato da li je tužitelj koristio kakav drugi alternativni put, no od kad su oni kupili nekretnine tvrde da tužitelj niti jednom nije prošao koristeći put preko njihovih nekretnina. Oспоравали su tvrdnju da bi ih Željko Štrbac nagovarao da tužitelju brane prolazak putem, a drva koja su bila istovarena negdje polovio mjeseca srpnja 2021. na sporni put bilo je zbog činjenice što kamion nije mogao ući u dvorište istovariti drva, jer je dvorište bilo blatnjavo i pod vodom.

Ne poriču da je došlo do incidenta sa suprugom tužitelja koja je bezrazložno došla u dvorište tuženih galameći da se maknu drva, da im je vikala da će biti tuženi, da će oni vidjeti, da su se zbog toga uznemirili majka 1. tužene Fadila Mehmedović koja je u dobi od 70 godina i njihova maloljetna djeca, a zbog čega je bila pozvana i policija.

U odnosu na tvrdnju da su razgovarali sa susjedom Ljubicom Paravina, tuženi su naveli da su sa istom razgovarali nakon incidenta i da je ista rekla da nema nikakvih saznanja o činjenici da bi tužitelji prolazili spornim putem, da je ista rekla da se ne želi miješati i s tim išta imati, time da im je rekla da imaju dobrosusjedske odnose sa svima pa i sa tužiteljima.

Do trenutka dok nisu bila stavljena drva, tuženi su naveli da je tužitelj mogao bez problema proći putem ukoliko je za to imao potrebe, jer mu to nisu branili, međutim, nakon incidenta sa suprugom tužitelja, zbog činjenice da je intervenirala policija, mišljenja su da tužitelj više ne bi trebao tuda prolaziti sve dok se ne donese odluka u ovom predmetu.

Također smatraju, da su neosnovani navodi tužitelja da je prolazio spornim putem i to 20 godina, jer dio puta koji ide kroz šikaru je obrastao, pa to ukazuje da se nije prolazilo barem 20 godina, a ne da se je prolazilo, jer su izrasla stabla i raslinje.

Nisu sporili da su po kupnji na uvid imali zemljišno knjižni izvadak i kopiju katastarskog plana, iz koje kopije je razvidno da je ucrtan put, no međutim, služnost prolaska nije upisana u zemljišne knjige, a sporni put su isključivo koristili njihovi pravni prednici (Jovo i Nadica Vignjević), jer su se bavili pčelarstvom i koristili su za dovoz i odvoz košnica za pčele, ali do šikare i voćnjaka. Šikara je u vlasništvu tuženih te ovisi o njihovoj volji da li će istu okršiti ili ne, odnosno kako će i na koji način održavati svoje nekretnine.

Tužiteljeva oranica nalazi se iza šikare i da bi do iste došao tužitelj mora proći šikarom ili uz tu šikaru preko svoje livade (za koju tužitelj navodi da je močvarna), dok oranica i spomenute nekretnine sina tužitelja graniče sa spornom tužiteljevom oranicom. Kako njihovi prani prednici od kojih su kupili nekretnine nisu rekli da tužitelj ima mogućnost prolaska preko njihovih nekretnina tj. spornog puta za tu činjenicu nisu čuli od nikog od mještana u Velikoj Pisanici.

25. Predmetne nekretnine identificirane su po mjerničkom vještaku Ivanu Tomljanoviću, dipl. ing. geodezije, iz kojeg nalaza proizlazi da je na skici lica mjesta crvenom bojom (list 65-66) označen položaj puta (voznika) prema pokazivanju tužitelja koji je vidljiv u početnom dijelu između postojećih ograda uz glavnu cestu, a prikazano na fotografiji 1 i 2 (list 67), koji je na skici lica mjesta označen točkama A i B širine oko 3 m i koji se nalazi unutar čkbr. 902/8 (zk.ul.br. 1208 k.o. Velika Pisanica nekretnina u suvlasništvu tuženih), time da je navedeno upisano kao put Ograda sa 117 čhv. Nastavno, put prolazi između livade s lijeve strane, u vlasništvu sina tužitelja (čkbr. 902/1 k.o. Velika Pisanica) i voćnjak s desne strane koji je u vlasništvu tuženika (čkbr. 902/6 k.o. Velika Pisanica, a prikazano na fotografiji 3, list 67) do šikare čiji je početak označen na skici lica mjesta točkama C i D (fotografija broj 4, list 67). U tom dijelu širina tog puta je oko 3 metra, time da je u tom dijelu put dijelom unutar čkbr. 902/8 i dijelom čkbr. 902/6 i čkbr. 902/1 iz zk.ul.br. 1208 k.o. Velika Pisanica (nekretnine u suvlasništvu tuženih).

25.1. Nakon toga, vještak je snimio položaj unutar šikare prema pokazivanju tužitelja gdje je nekad bio put koji trenutno nije vidljiv, a što je prikazano na fotografiji broj 5 (list 68), a nakon izlaska iz šikare snimljena je granica između postojeće livade u vlasništvu Željka Štrbac i šikare na čijem je rubu prema pokazivanju tužitelja počinjao put širine oko 3 m (prikazano na fotografiji broj 6, list 68), a snimljen je rub šikare koji odgovara liniji katastarskog plana između čkbr. 892/3 vlasništvo Željka Štrbac i čkbr. 901 k.o. Velika Pisanica u suvlasništvu tuženik (prikazano na fotografiji 7-8, list 68).

Točkama E i F na skici lica mjesta (list 65) prikazan je kraj položaja puta prema pokazivanju tužitelja gdje počinje njegova oranica (čkr. 899/1 livada Ograda sa 1297 čhv iz zk.ul.br. 1328 k.o. Velika Pisanica, prikazano na fotografiji broj 9, list 69).

Put bi na tom mjestu bio unutar čkr. 901/1. Površine na terenu odgovaraju prema podacima iz zemljišnih knjiga i katastarskom operatu, a na skici lica 2 (list 66) prikazan je avionski prikaz DOF broj 5 iz 2019.

26. Očitujući se na pisani nalaz i mišljenje i skicu lica mjesta tužitelj je predložio da mjernički vještak sačini dopunu nalaza i mišljenja na način da iz evidencije Područnog ureda za katastar Bjelovar dostavi podatke tko je i kada formirao čkr. 902/8 i čkr. 901/1 put Ograda upisane u zk.ul.br. 1208 k.o. Velika Pisanica. Tužitelj je 14. veljače 2023., naveo da je došao u posjed kupoprodajnog ugovora od 9. studenog 1967. koji su zaključeni između pravnih prednika stranaka i to Ante Vignjevića kao prednika tuženika i Ankice i Milana Jurišić, prednika tužitelja, predmetnom kojeg ugovora su nekretnine stranaka i to nekretnina tuženika koja je upisana u zk.ul.br. 1208 k.o. Velika Pisanica (preko kojih nekretnina tužitelj zahtijeva utvrđenje prava stvarne služnosti puta kao poslužne nekretnine tuženih), da je ugovoreno osnivanje prava nužnog prolaza kolnika preko nekretnina tuženih, a za korist nekretnina u vlasništvu tužitelja i to upravo nekretnina koje su predmetom ovog postupka čkr. 899/1, čkr. 897/1, čkr. 1362/1 i čkr. 1360/2, koje su upisane u zk.ul.br. 1328 k.o. Velika Pisanica.

Osnovanost takovih navoda proizlazi iz priloženog Kupoprodajnog ugovora (list 82-86) gdje su ugovorne strane Ante Vignjević te Ankica i Milan Jurišić (VIII.) ugovorile sporazumno pravo služnosti nužnog prolaza kolnika preko nekretnina čkr. 902/4, čkr. 902/8 i čkr. 901/1 (koje su nekretnine u suvlasništvu tuženih), a za korist tužiteljevih nekretnina koje su prethodno navedene.

27. Očitujući se na nalaz i mišljenje i skicu lica mjesta mjerničkog vještaka, tuženi navode da se može zaključiti da nisu ispunjene pretpostavke za osnivanje stvarne služnosti, a posebno da nije ispunjen uvjet dosjelogosti, tj. posjedovanja na pošten način dulje od 20 godina bez protivljenja vlasnika poslužne nekretnine, obzirom da iz nalaza i fotografija proizlazi da nije postojao, niti postoji posjed utuženog pravca služnosti prolaza, jer se na tom pravcu nalazi šikara koja poprima obilježje šume. Isto tako pravac navedene služnosti prolazi preko čkr. 893 nakon izlaska iz šikare, kao i preko čkr. 892/3, a koje su nekretnina je vlasništvu treće osobe Željka Šrbca. Stoga, tužitelj ne može niti zahtijevati utvrđenje služnosti preko nekretnina koje su u vlasništvu osobe koja nije stranka ovog postupka.

Ukoliko bi se utuženi pravac služnosti minimalno pomaknuo ulijevo, gledajući od glavne ceste, tada bi išao preko nekretnina u vlasništvu tužitelja i njegova sina pa ne bi bilo niti potrebe da prolazi preko nekretnina tuženih. Osim toga, iz skice mjerničkog vještaka razvidno je da je na kraju puta služnosti samo jedna nekretnina tužitelja za čiju se korist traži zasnivanje služnosti i to čkr. 899/1 livada Ograda, dok se za ostale tri nekretnine čkr. 897/1, čkr. 1360/2 i čkr. 1362/1 nisu niti vidljive na skici pa stoga nije niti jasno da li i za njih je uopće potreban taj pravac služnosti. Tuženi tvrde da tužitelj do svojih nekretnina koje su označene u tužbi kao povlasno dobro ima neposredni pristup i preko svojih vlastitih nekretnina i preko nekretnina svog sina pa nema nikakove potrebe za prolaskom preko nekretnina tuženik i Željka Šrbca da bi došao do svojih nekretnina radi njihove gospodarske obrade te je stoga predložio da se vještak na navedeno očituje.

28. U dopuni nalaza i mišljenja mjerničkog vještaka Ivana Tomljanovića, dipl. ing. geodezije od 4. travnja 2023. (list 98) uz koji je sačinjena i skica lica mjesta dostavljena je i skica iz 2003. za koju vještak navodi da je ista pronađena u arhivu kada je nastala čkbr. 902/8 i 901/1 k.o. Velika Pisanica. Na skici iz 2003. je vidljivo da je čkbr. 902/8 nastala od čkbr. 902/4 i 902/1. Tada je čkbr. 901/1 postojala, ali je promijenila oblik i položaj u srednjem dijelu kada je zajedno sa tada novonastalom 902/8 označavala put. Prema kupoprodajnom ugovoru iz 1967. osnovano je pravo služnosti kolnog prolaza preko tadašnjih čkbr. 902/4, 902/1 i 901/1 za korist 899/1, 897/1, 1362/1 i 1360/2 k.o. Velika Pisanica što bi odgovaralo stanju na katastarskom planu prije provedbe elaborata iz 2003. U arhivi DGU PUK Bjelovar pronađen je cijeli elaborat iz 2021. kada je zbog upisa objekta na čkbr. 902/4 K.o. Velika Pisanica došlo do promjene oblika i na čkbr. 902/8. To je vidljivo na kopiji plana „prije promjene“ i na kopiji plana „predloženo novo stanje“ (prilog nalazu). Tim elaboratom je nastao uski dio od samo 40 cm širine na čkbr. 902/8 označen na skici lica mjesta točkama C i D gdje je vještak naveo da je u tom dijelu put unutar čkbr. 902/8 k.o. Velika Pisanica i dijelom na čkbr. 902/6 i 902/1 k.o. Velika Pisanica. Zbog toga put sa svojom širinom prelazi i na čkbr. 902/6, 902/1, a unutar je čkbr. 902/8 u toj širini od 40 cm.

29. Na skici lica mjesta br. 3 i br. 4 ucrtani su u žutoj i plavoj boji dva od više mogućih teoretskih pristupa do čkbr. 899/1, čkbr. 897/1, čkbr. 1360/2 i čkbr. 1362/1, ovisno o konfiguraciji samog terena. U žutoj boji ucrtan je pristup preko čestica tužiteljevog sina, a u plavoj boji dijelom preko čestica tužiteljevog sina i dijelom preko tužiteljeve čestice čkbr. 901/6 k.o. Velika Pisanica. Skica lica mjesta br. 4 dopunjena je položajem čkbr. 897/1, čkbr. 1360/2 i čkbr. 1362/1 k.o. Velika Pisanica. Te čestice sa nalaze nastavno s južne strane na predmetnu čkbr. 899/1 k.o. Velika Pisanica koja je bila vidljiva i prije na skici lica mjesta. Ako je omogućen pristup na čkbr. 899/1 nesmetano se može doći i do čkbr. 897/1, čkbr. 1360/2 i čkbr. 1362/1 k.o. Velika Pisanica.

30. U odnosu na dopunu nalaza i mišljenja, tužitelj nije prigovorio, time da je naveo da je nejasno na koji je način došlo do promjene oblika čkbr. 902/8 (nekretnina u suvlasništvu tuženih), a sve prema elaboratu iz 2021. kada je dolazilo do objekta na čkbr. 902/4, a kojim elaboratom je nastao uski dio samo 40 cm širine na čkbr. 902/8 što je na skici mjerničkog vještaka označeno točkama C i D, obzirom da je ranija širina puta cijelom dužinom preko čkbr. 902/8 bila 3 m te se nesmetano prolazilo. Zbog te činjenice tužitelj je predložio da se izvede dokaz saslušanjem mjerničkog vještaka Branka Ćurića koji je izradio predmetni elaborat na okolnost iz kojeg je razloga došlo do promjene oblika čkbr. 902/8.

31. Mjernički vještak Ivan Tomljanović, dipl.ing. geodezije usmeno je obrazložio pisani nalaz i mišljenje, kao i dopunu nalaza i mišljenja u odnosu na tvrdnju tuženih da li bi se minimalnim pomakom ulijevo, gledajući iz pravca ceste u donjem dijelu između čk.br. 902/6, 902/1, te 901/1 i 901/7 bi put mogao ići preko nekretnina trećih osoba tj. čk.br. 902/1 i 901/7, vještak je naveo da je teoretski moguće pristupiti preko čestice tužiteljeva sina čk.br. 902/1 do postojeće šikare na 901/7 gdje bi se trebalo skrenuti u smjeru istoka, zaobići šikaru i doći do čestice 901/6, koja je u vlasništvu tužitelja. Sve navedeno je teoretski moguće, ali je problematično obzirom na konfiguraciju terena koja raste u tom smjeru kretanja. Također je vještak naveo da, put tj. voznik nije vidljiv unutar šikare na početnom dijelu čestice 901/1, a koja je duljina oko 150 metara.

32. Branko Ćurić, dipl. ing. geodezije, pisano se očitovao na prijedlog punomoćnika tužitelja, u očitovanju zaprimljenom kod suda 7. studenog 2023. navodeći da je geodetski elaborat izrađen temeljem uklopa gdje je snimljeno stanje na terenu uklapalo na postojeći katastarski plan kojim je elaboratom formirana čkbr. 902/8, a koja u naravi predstavlja put koji se protezao do benda (čkbr. 902/6), a vlasnik koje nekretnine je tada bio Boško Radičević. Prilikom geodetske izmjere tadašnji vlasnik i posjednik na licu mjesta je pokazao do kud se na terenu nalazi put i tako je put formiran po katastarskim mapama.

U očitovanju mjernički vještak Branko Ćurić, dipl. ing. geodezije naveo je da je u svibnju 2020. izvršena geodetska izmjera na čkbr. 902/4 i 902/1 koja neposredno graniči sa čkbr. 902/8 koja je mjerena 2003. Na toj skici izmjere crvenom crtkanom linijom je označen katastarski plan prije izmjene, a crnom bojom je označen katastarski plan poslije izmjene. Navedeno je da su se mijenjale samo parcele koje su bile predmetom izmjere (čkbr. 902/4 i čkbr. 902/1).

Na toj skici izmjere širina puta je na katastarskim planovima manja od mjerenja iz 2003., jer je izvršena homogenizacija katastarskih planova te je došlo do određenog pomaka katastarskog plana po koordinatama. Geodetskim elaboratom je samo usklađena čkbr. 902/1, no međutim, nije usklađena čkbr. 902/8 jer nije bila predmetom izmjere.

32.1. Branko Ćurić, dipl. ing. geodezije, koji je izradio geodetski elaborat naveo je da je isti izrađen 2003. na temelju uklopa snimljenog stanja na službeni katastarski plan, a da je put na terenu ostao nepromijenjen, ali je izmijenjen katastarski plan.

Međna linija na katastarskom planu između čkbr. 902/9 i 902/8 u naravi na terenu predstavlja bend koji je u naravi povišen u odnosu na put i koji je vidljiv na terenu.

Marija i Ivan Petek potpisali su navedeni elaborat, a Jovan Vignjević (tadašnji vlasnik čkbr. 902/8) bio je pisano obaviješten i za njega je vraćen povratnica, a na temelju čega je katastar proveo navedeni geodetski elaborat.

33. Imajući u vidu očitovanje Branka Ćurića, dipl. ing. geodezije, jasno je navedeno da je put na terenu ostao nepromijenjen, jer je predmetom izmjere bila sasvim druga čestica i to čkbr. 902/4, a vidljivo je da je investitor te izmjere bio Jurica Šoić koji nije stranka ovog postupka (koji je kupio kuću do ceste uz sporni put s lijeve strane od Boška Radičevića, dok je iza kuće poljoprivredno zemljište kupio tužitelj, a koju je nekretninu prije toga obrađivao u arendu od istog), tako da put nije bio predmetom izmjere geodetskog vještaka Branka Ćurića, odnosno njegova djelatnika Vedrana Radića koji je sačinio elaborat i izmjeru 13. ožujka 2003. i u svibnju 2001.

Stoga je, tužitelj odustao od dokaznog prijedloga saslušanjem Branka Ćurića, dipl. ing. geodezije, odnosno njegovog djelatnika Vedrana Radića koji je sačinio predmetne elaborate, no tuženik je predložio da se isti sasluša, a koji dokazni prijedlog je sud odbio kao nepotreban i za ishod neodlučan dokazni prijedlog, obzirom na činjenicu da je iz očitovanja Branka Ćurića i dokumentaciju dostavljenu uz očitovanje (list 131-136) razvidno da sporni put preko kojeg tužitelj zahtijeva utvrđenje postojanja prava služnosti na terenu nije mijenjan.

34. Isto tako, nije prihvaćen dokazni prijedlog tuženika za izvođenjem dokaza novim mjerničkim vještačenjem, to iz razloga što je nalaz i mišljenje skica lica mjesta, dopuna nalaza i mišljenja te skica lica mjesta, koji su i usmeno obrazloženi po mjerničkom vještaku Ivanu Tomljanoviću, dipl. ing. geodezije dani prema pravilima struke, podacima prikupljenim na terenu, kao i podacima prikupljenim iz Katastra, a u istom

nema proturječnosti, nejasnoća, nedostataka, niti je u suprotnosti sa izviđenim okolnostima, niti se u nalaz i mišljenje pojavila osnovana sumnja u pravilnost danog nalaza i mišljenja.

35. Nije prihvaćen niti po tuženima dostavljen nalaz i mišljenje Davora Radoševića, dipl. ing. geodezije iz Zlatara kojeg su vještaka tuženi angažirali izvan ovog sudskog postupka (list 140), obzirom na činjenicu da je u ovom postupku određeno izvođenje dokaza identifikacijom prijepornih nekretnina (povlasne i poslužne) po ovlaštenom sudskom vještaku Ivanu Tomljanović, dipl. ing. geodezije koji je dao pisani nalaz i mišljenje, dopunu, kao i skice i usmeno obrazložio.

Radi se o privatnoj ispravi koja ne utječe na ishod ovog postupka, time da je i navedeni dokaz na koji se tuženi pozivaju mogao biti priložen u spisu predmeta sve do zaključenja prethodnog postupka, a u smislu odredbe čl. 219. st. 2. ZPP-a.

36. Glede navoda tuženih, da bi tužitelj imao alternativni pravac pristupa do svojih nekretnina i to preko nekretnina svoga sina, kako je to prethodno opisano, valja navesti da to nije niti predmetom ovog postupka, već je predmet tužbenog zahtjeva utvrđenje postojanja prava stvarne služnosti kao pravo staze i pravo kolnog prolaza, a ne kako to osnovano tvrde tužitelji otvaranje nužnog prolaza.

Isto tako, neosnovani su navodi, odnosno pogrešno tumačenje tuženih, da bi zahtijevana služnost po tužitelju u ovom postupku prelazila preko nekretnina treće osobe, odnosno nekretnina u vlasništvu Željka Štrbca, to iz razloga što je mjernički vještak prilikom identifikacije, a što je nedvojbeno u svoj dopuni nalaza i mišljenja i skici lista mjesta naveo da je put - voznik trenutno nije vidljiv na teretnu, bio uz rub nekretnina, odnosno na granici između nekretnina tužbenih i Željka Štrbca pa nikako ne ide preko nekretnina Željka Štrbca, kako to neosnovano tvrde tuženi.

37. Svjedok Željko Jurišić, sin Anke i Milana Jurišić, od kojih je tužitelj kupio nekretnine, a koji se nalaze odmah iza nekretnina tuženih, tj. njihovog voćnjaka, koje su nekretnine u naravi oranica, u svom iskazu navodi da su njegovi roditelji do svojih nekretnina prije prodaje nekretnina tužitelju išli kroz dvorište Jove Vignjevića, jer drugog puta nisu imali. Istakao je da su otvarali dvojna vrata i to do ceste i na kraju dvorišta, a isto tako morao je i Špehar koji je također imao svoje oranice, time da je on išao preko nekretnina Radičevića. Naime, Radičević je svoje nekretnine kupio od Milana Vignjevića.

Kako to nije bilo pogodno niti za Jurčevića, niti za Vignjevića i Radičevića, svjedok je istakao da su se Radičevići i Vignjevići međusobno dogovorili da svaki od svoje nekretnine odstupi 2 metra kako bi se između njihovih nekretnina napravio put od ceste koji je išao prema oranicama. Istakao je da je taj put formiran negdje pred 50 godina, a kojim se putem prolazilo poljoprivrednim strojevima i traktorom radi obrade zemlje. Prolaskom tim putem nije bilo nikakvih problema. Nije mu poznato kako danas izgleda taj put, jer živi u Velikom Grđevcu nekih 34 godine, tako da nekih 10 godina nije bio na nekretninama koje su njegovi roditelji prodali tužitelju.

Iskazom navedenog svjedoka potvrđen je iskaz tužitelja da je tužitelj prije no što je kupio oranicu od njegovih roditelja (Ankice i Milana Jurišić) za iste prije kupnje obrađivao nekretnine.

Premetni put je formiran kako bi se izbjeglo da se ne koristi prolaz preko dvorišta međusobnih susjeda Radičevića i Vignjevića. Most koji je napravljen s glavne ceste do tog puta po njegovu sjećanju napravili su njegovi roditelji obzirom da su Radičevići i Vignjevići dali svaki 2 metra od svojih ograda, tj. od svojih nekretnina kako bi se između istih formirao put.

Svjedok je naveo da je njegova majka Ankica Jurišić nekretninu koju je kasnije prodala tužitelju kupila od Petra Vignjevića. O postojanju navedenog puta saznanja su imali seljani Velike Pisanice koji su vidjeli da se tuda prolazi.

Radičević i Vignjević su zvali njegovog sada pokojnog oca Milana Jurišića da li mu odgovara da se formira taj put, s čime se je suglasio jer mu je to bolje odgovaralo, time da više nije morao prolaziti do svojih nekretnina kroz dvor od Vignjevića. Nije imao saznanja da li tužitelj ima neki drugi put do svojih nekretnina, jer je on išao spornim putem (sada preko nekretnina tuženika) kada su njegovi roditelji bili vlasnici nekretnina koje su prodane tužitelju.

38. Također, osnovanost navoda tužitelja, a time i svjedoka Željka Jurišića potvrđen je i iskazom nesrodnog svjedoka Ivana Meliša čija je kuća u odnosu na nekretnine tuženih udaljena nekih 600 metara. Isti je potvrdio da je tužitelj nekretnine koje se nalaze sada ispod voćnjaka tuženih, a uz koje nekretnine prolazi i sporni put, kupio od Milana Jurišića, a on je te nekretnine kupio od Petra Vignjevića. Do tih se nekretnina dolazilo putem do ceste, koji je formiran pred nekih 50 godina, time da je, a kao što je i naveo svjedok Željko Jurišić, da se išlo preko dvorišta Petra Vignjevića, odnosno Jove Vignjevića (Jovo Vignjević je sin Petra Vignjevića, a Jovo Vignjević je nekretnine prodao tuženima), a susjedne nekretnine su bile u vlasništvu Boška Radičevića koji je kupio od Mile Vignjevića.

Dakle, u odnosu na sporni put gledajući s glavne ceste s lijeve strane su bile nekretnine Boška Radičevića (ranije Mile Vignjevića), a s desne strane nekretnine vlasništvo Petra Vignjevića, odnosno kasnije njegova sina Jove Vignjevića, dok se ispod voćnjaka Jove Vignjevića nalaze nekretnine sada u vlasništvu tužitelja (a koje je kupio od Ankice odnosno Milana Jurišić).

Također je svjedok potvrdio da su upravo Stevo Vignjević (otac Petra Vignjevića), koji je bio s desne strane i Boško Radičević međusobno se dogovorili da se napravi put po sredini njihovih nekretnina kako Jurišići do svojih nekretnina ne bi išli preko dvorišta Steve Vignjevića, Petra Vignjevića, odnosno Jove Vignjevića, a koji je put nedvojbeno formiran 60-tih godina, koji je put duljine nekih 500 metara.

38.1. Preko puta spornog puta je kuća Ljube Paravina i iz razgovora s njom svjedok Ivan Meliš saznao je da su tuženi obilazili nekretnine, da su se interesirali tko je vlasnik, ista ih je uputila da na ulazu u dvorište postoji tabla s brojem mobitela, gdje mogu dobiti sve informacije, istu su pitali tuženi da li tko prolazi putem pa je svjedok zaključio da su se već tada tuženi interesirali čijim nekretninama pripada sporni put, a da im je Ljuba Paravina odgovorila da tim putem prolazi tužitelj i drugi ljudi, ali da o tome pitaju vlasnika nekretnine, iako je Ljuba Paravina stara i lošeg zdravstvenog stanja prema iskazu svjedoka Ivana Meliša ista je vrlo dobrog pamćenja. Tužitelj je od Boška Radičevića kupio susjedne nekretnine pred nekih 15 godina, a koje se nalaze s lijeve strane spornog puta i koje su ranije bile vlasništvo Mile Vignjevića.

Navedeni svjedok o nemogućnosti prolaska tužitelja spornim putem, saznanja ima iz pričanja tužitelja koji je rekao da su tuženi prvo branili prolaska tim putem, potom su navezli drva. Zbog toga je tužitelj morao ići preko nekretnina koje je kupio njegov sin koje se nalaze malo dalje od tih nekretnina, međutim, konfiguracija tog terena je nakoso (prema iskazu svjedoka "pod rebra") tako da se ne može baš prolaziti prikolicom, pogotovo ako na njoj ima kakovog tereta, jer uslijed naginjanja može doći i do prevrtanja.

Tužitelj nije prolazio putem u vrijeme dok su tuženi branili prolazak spornim putem, time da je na jednom dijelu tog puta, nije mu poznato u kojoj duljini, izrasla šikara, tj.

akacija, jer Jovo Vignjević taj dio nije čistio. Jovo Vignjević umro je nakon nekih 4 mjeseca ubrzo nakon što je svoje nekretnine prodao tuženima.

Svjedoku nije bilo poznato tko je radio putni most s glavne ceste do spornog puta, pretpostavlja da su to učinili Boško Vignjević i Petar Vignjević, a tužitelj je u arendi obrađivao nekih 10 godina nekretnine Boška Radičevića (oranica) prije no što je istu od njega i kupio.

Matija Petek, sin tužitelja, u vlasništvu ima svoje nekretnine koje graniče sa nekretninom sada u vlasništvu tužitelja, a ranije koje su bile u vlasništvu Boška Radičevića, time da su nekretnine od sina tužitelja oranica, a iza nekretnina sina tužitelja nalazi se livada koja je u vlasništvu tužitelja te se potom nastavlja oranica i šuma.

39. Nikolina Petek, supruga tužitelja, u bitnome je potvrdila iskaze nesrodnih svjedoka Željka Jurišića i Ivana Meliša, kao i iskaz tužitelja. Nekretnine koje su kupljene od Milana Jurišića u naravi oranica 2018., a koje se nalaze ispod voćnjaka tuženih i to gledajući od glavne ceste s desne strane u sporni put koji ide preko nekretnina tuženih, time da su te nekretnine od strane tužitelja i nje obrađivane nekih 10 godina kao arenda, a nakon 2018. nekih 4-5 godina kupljena je i ograda u naravi dijelom livada, a dijelom oranica. Prije toga tužitelj je kupio nekretnine koje se nalaze s lijeve strane spornog puta u naravi oranica, koje se nastavljaju na nekretninu Jurišića, tj. livadu i oranicu. Ona i tužitelj i prije kupnje, tj. kada su kao arendu obrađivali nekretnine Radičevića i Jurišića dolazili su spornim putem, time da su nekretnine od Radičevića bila kuća sa oranicom, a kuća do ceste je vlasništvo sada Jurice Šojića.

Spornim putem koji je formiran od strane Radičevića i Vignjevića, svjedokinja Nikolina Petek (supruga tužitelja) i tužitelj koristili su više od 20 godina i to za potrebe nekretnina koje su kupljene od Radičevića i Jurišića. Ista je navela da Jovo Vignjević nije branio tužitelju i njoj prolaz spornim putem, da je isti imao pčele, a kako je bila alergična, dok je vozila bale u ljeto jednom joj je dao odijelo te šešir sa štitnikom koji su ju štitili od uboda pčela.

Spornim putem tužitelj i ona prolazili su manjim poljoprivrednim traktorom, plugom, rotacionom kosom, prešom sa bale.

Jovo Vignjević sa svojom suprugom Nadicom živio je u Zagrebu, a u Veliku Pisanicu dolazili su u proljeće i ljeto zbog voćnjaka u svoju vikendicu koja je sada kuća tuženih. Suprug je prolazio sa manjim traktorom bez kabine i rekao je Jovi Vignjeviću da očisti dio puta koji je išao kroz voćnjak, isti je rekao da bude, međutim, došla je korona tako da se nekretnine nisu čistile od 2020. pa je izrasla šikara i više se tim dijelom koja je duljina 150 metara nije moglo prolaziti i to negdje od kraja 2019. Kako je sada izrasla šikara, tada je tužitelj prije tog dijela puta morao skrenuti ulijevo kako bi došao do svoje oranice, dakle, preko nekretnina svoga sina, ali ne sa svim priključnim strojevima obzirom na konfiguraciju terena gdje je nagib i strmina. Zbog toga je do oranice tužitelj dolazio s donje strane uz ribnjak preko tuđih parcela.

Iz pričanja seljana čula je da su tuženi branili prolazak spornim putem tužitelju, nije joj bilo poznato zbog čega, no po selu su kolale priče da je Jovo Vignjević prilikom prodaje tuženima rekao da nemaju pravo prolaska tim putem, a zaključuju da je to očito bilo u interesu Jove Vignjevića kako bi lakše mogao tuženima prodati te nekretnine.

40. Svjedok Nikolina Petek, supruga tužitelja, navodi da niti ona niti tužitelj nisu bili u nikakvom sukobu sa Jovom Vignjevićem, bili su u dobrim odnosima, no prestao je dolaziti u Veliku Pisanicu kako je bilo vrijeme korone, a nije viđala ni njegovu suprugu Nadicu, jer ona nema vozačku dozvolu, time da je tužitelj ranije čistio i septičku jamu.

Također, ista saznanja ima iz pričanja sa Ljubicom Paravinom da su se tuženi interesirali o spornom putu i da je ona 1. tuženoj Saneli Adilović rekla da tužitelju ne smije braniti prolaz putem, jer je tužitelj prolazio ranije kao i drugi ljudi i to osoba po imenu Roka i Rudolf Milović koji dolje ispod nekretnina tužitelja imaju oranicu.

Spornim putem tužitelj je prolazio više od 20 godina, obzirom da je kao arendu obrađivao zemlju od Jurišića i Radičevića koje nekretnine je tužitelj kasnije od istih i kupio.

Kombajnom tužitelj nikada nije prolazio spornim putem, jer to nije dozvoljavala niti širina kombajna, niti širina samog puta, već je s kombajnom išao uz ribnjak i to preko nekretnina njihovog sina s donje strane. Uz ribnjak s donje strane tužitelj je išao sa traktorom i poljoprivrednim strojevima preko tuđih parcela, kako bi obradio svoje nekretnine, za odvoz kultura, a sve od kad su tuženi priječili prolaz spornim putem, time da je tužitelj preko nekretnine tuženih spornim putem od ceste koristio sporni put do dijela šikare sve do 2021. kada je ista izrasla, jer Jovo Vignjević taj dio nije čistio.

41. Isto tako, Nada Vignjević, supruga Jovana Vignjevića, koji je nekretnine prodao tuženima potvrdila je činjenicu da su njen pokojni svekar Petar Vignjević (otac njenog supruga Jove Vignjević) zajedno sa susjedom Radičevićem formirali put koji postoji i dana, koji je širine oko 3 metra, a kojim putem su se koristili Vignjevići, prolazio je i tužitelj, ali ne kad su oni bili u Velikoj Pisanici, a čula je da su prolazili i neki drugi ljudi, ali ne zna koji.

Put su formirali Radičević i Petar Vignjević sigurno pred više od 30 godina i to na način da je Petar Vignjević od svoje nekretnine odstupio 2 metra, a Radičević 1 metar, tako da je širina spornog puta oko 3 metra, koji je formiran za potrebe Vignjevića, time da po njenom iskazu Radičević taj put nikada nije koristio, a Petar Vignjević se također suglasio da se formira put kako se ne bi išlo preko dvorišta, time da je pred 30 godina bila postavljena ograda koju su ona i njen suprug maknuli pred više od 30 godina zbog pčela.

41.1. Upravo kada se ima u vidu daj dio iskaza Nade Vignjević, proizlazi da isti u suglasju sa iskazom nesrodnih svjedoka Željka Jurišića i Ivana Meliša koji o navedenim činjenicama imaju neposrednih saznanja, da su sporni put formirali raniji vlasnici nekretnina koje su sada u vlasništvu tužitelja, tj. Radičević i Petar Vignjević, odnosno njegov otac Stevo Vignjević kako bi Radičević mogao dolaziti do svojih nekretnina, ranije Ankica i Milan Jurišić, time da isti ne bi išli preko dvorišta Petra Vignjevića i otvarali ulazna vrata.

Put je formiran očito pred 60 godina, a koji put je kad se ima u vidu i iskaz tužitelja koristio više od 20 godina, jer je i prije kupnje nekretnina od Milana i Ankice Jurišić i Radičevića, njihove nekretnine obrađivao kao arendu.

Isto tako, iz iskaza svjedoka Nade Vignjević proizlazi da je tužitelj povremeno prolazio tim putem što je čula od drugih, iako je svjedokinja tvrdila da to tužitelj nije činio kada su oni bili u Velikoj Pisanici. Međutim, ista je navela da su ona i njen suprug Jovo Vignjević bili u dobrim odnosima, međutim, jedno vrijeme nisu tijekom 90-tih jer je zvala policiju zbog uznemiravanja od strane tužitelja, no međutim nakon toga imali su korektne i dobre odnose.

Svjedokinja je navela da je tužitelj do oranica koje je kupio od Radičevića i Jurišića dolazio i drugim putevima i to putem koji ima iza svoje kuće ili je koristio pristup do 2013. preko nekretnina koje je kupio tužiteljev sin, tako da je išao kroz sinovo dvorište. Što se tiče dijela nekretnine koji je obrastao šikarom, taj dio je bio stari vinograd i nešto zemlje, a koji dio nekretnine nije obrađivao njen suprug, time da je taj dio nekretnine

darovan Republici Hrvatskoj prema njenom iskazu od strane njenog svekra Petra Vignjevića, no međutim nije joj bilo poznato da li je to darovanje provedeno kroz zemljišne knjige.

Nije joj bilo poznato da li je spornim putem prolazio Milan i Željko Jurišić, jer njih ni ne poznaje. Također, joj nije bilo poznato kada je sporni put upisan u zemljišne knjige, kao ni kuća jer je ona došla u Veliku Pisanicu živjeti pred nekih 30 godina kada je kuća bila izgrađena, time da je navela da su preko tjedna bili u Velikoj Pisanici, a vikendima u Zagrebu. Ista je, kako je prethodno navedeno, potvrdila da je sporni put formiran za potrebe njene pokojne svekrve Ane Vignjević koja je sadila krumpir i kukuruz i za potrebe Boška Radičevića, ali da on taj put nije koristio.

42. Svjedok Željko Štrbac je svojim iskazom potvrdio da je tužitelj obrađivao zemlju od Jurišića i Radičevića prije nego što je iste kupio, kao i činjenicu da je tužitelj znao prolaziti spornim putem i to manjim traktorom, možda jedanput ili dvaput godišnje, jer ga je vidio sa malim traktorom, ali mu nije bilo poznato da li je to činio kroz dvorište Radičevića (sada dvorište Jurice Šojića) iza kojeg dvorišta se nalazi oranica, ranije vlasništvo Radičevića ili je išao spornim putem.

Svjedok tvrdi da tužitelj nije išao strojevima spornim putem, već putem Republike Hrvatske koji ide uz ribnjak kako bi obrađivao zemlju, a kasnije kada je njegov sin kupio nekretnine kroz dvorište sina. Nije sporio činjenicu da je konfiguracija terena sina tužitelja strm i nakoso, odnosno da nije ravan, no isti je naveo da smatra da tužitelj može bez problema proći utovarnom prikolicom iako u njoj ima tereta.

Na dijelu pravca spornog puta gdje je izrasla šikara nekada je bio stari šljivik, koji dio nekretnina se ne obrađuje, nije mu poznato da li je tuda prolazio, no međutim, suprotno iskazu Nade Vignjević svjedok je naveo da je Jovo Vignjević taj dio nekretnine obrađivao kultivatorom.

Suprotno iskazima saslušanih svjedoka, isti je naveo da je tužitelj prolazio kroz dvor Radičevića, time da do nekretnina Jurišića nikada nije postojao put kroz dvor Vignjevića.

Međutim, nije sporio činjenicu da se spornim putem može proći malim poljoprivrednim traktorom, malim plugovima i nekim drugim malim strojem, a što potvrđuje u tom dijelu istinitim i vjerodostojnim iskaz svjedoka Nikoline Petek, supruge tužitelja, koja je navela da je tužitelj prolazio spornim putem upravo manjim poljoprivrednim traktorom bez kabine i manjim strojevima i koja navela da je i sama vozila manjim poljoprivrednim traktorom bale na prikolici.

Naveo je da tužitelj ima mogućnost pristupa do svojih nekretnina i to preko nekretnina njegova sina, kao i do nekretnina koje je tužitelj kupio od Anke Jurišić i Radičevića.

Naveo je da postoji put Republike Hrvatske koji je javni put i koji ide uz ribnjak i kojim putem se može doći do tužiteljevih nekretnina velikim traktorom i velikim strojevima.

Međutim, kako je osnovano tužitelj i prigovorio tom dijelu iskaza, nitko od saslušanih svjedoka, osim Željka Štrbca i njegovog sina Želimira Štrbca nisu naveli da postoji put Republike Hrvatske, a koji prema iskazu svjedoka Želimira Štrbca ide kroz Ulicu Republike Hrvatske na kojoj se skreće desno u Novoj Pisanici, a koji je put udaljen od kuće tuženika nekih 400 do 500 metara.

43. Svjedok Želimir Štrbac, suprotno iskazu svjedoka Željka Štrbca svog oca, naveo je da je i tužitelj, a i Jurišići (Milan i Željko Jurišić) prolazili spornim putem. Isto tako, suprotno iskazu svoga oca Željka Štrbca, svjedok Želimir Štrbac je naveo da tužitelj ne može od svoje kuće doći do nekretnina koje su u njegovu vlasništvu. Isti kao i njegov

otac Želimir Štrbac drži da tužitelj može proći preko nekretnina svoga sina do svojih nekretnina, čak i utovarnom prikolicom punom sijena.

44. Međutim, valja naglasiti da svjedok Željko Štrbac nije s tužiteljem u dobrim odnosima, da je s njim vodio sudski spor oko uređenja međe, a isto tako i sam svjedok Želimir Štrbac je naveo da s tužiteljem zbog svoga oca ne kontaktira, ali da tužitelja pozdravlja.

45. Svjedokinja Fadila Mehmedović, majka 1. tužene Sanele Adilović, je navela da su raniji vlasnici Nada i Jovo Vignjević od kojih su tuženi koji su njena kćerka i zet kupili nekretnine, tužitelji uz njihovo dopuštenje ranije prolazili malim traktorom ponekad, time da su to tužitelji dopustili i tuženima, međutim, između tuženih i supruge tužitelja bio je verbalni sukob, jer su tužitelji izrazili neslaganje zato što su jedno vrijeme bila odložena drva koje su tuženi kupili, a koje je susjed Željko Štrbac tuženima trebao ispiliti koja su drva bila ubrzo i maknuta.

46. Kad se imaju u vidu iskaz tužitelja i iskaz saslušanih svjedoka nedvojbeno se može zaključiti da je istinit iskaz tužitelja da je isti spornim putem prolazio više od 20 godina, a koju činjenicu su potvrdili svojim iskazima nesrodni svjedoci Željko Jurišić i Ivan Meliš, iz kojih iskaza nedvojbeno proizlazi da je upravo sporni put formiran kako bi se moglo pristupiti do nekretnina koje su bile u vlasništvu ranije Radičevića i Milana i Anke Jurišić, time da su se nekretnine Radičevića nalazile s lijeve strane spornog puta, a Milana i Anke Jurišić s desne strane spornog puta (ispod voćnjaka tuženih), a koji je put formiran 60-tih godina, sve kako Jurišići ne bi išli preko dvorišta Petra Vignjevića, odnosno Steve Vignjevića, tj. oca odnosno djeda Jove Vignjevića koji je nekretnine prodao tuženima.

Osim toga, iz iskaz navedenih svjedoka nedvojbeno proizlazi da je tužitelj prolazio tim spornim putem manjim traktorom i manjim priključnim strojevima i prije no što je nekretnine kupio od Radičevića i Jurišića, jer je iste nekretnine obrađivao kao arendu, a potom nakon kupnje nastavio je obrađivati iste.

Nedvojbeno je utvrđeno da nikako nije mogao prolaziti kombajnom zbog širine puta i veličine i širine kombajna (kada su te nekretnine bilo da ih je obrađivao kao arendu ili kao svoje bile zasijane žitaricama), već je prolazio uz ribnjak s donje strane.

Također je spornim putem prolazio i kroz dio koji je sada obrastao šikarom i to negdje od 2020., jer je i prilikom uviđaja utvrđeno da je duljina od 150 metara na pravcu tog puta obrasla akacijom zbog činjenice što Jovo Vignjević taj dio nije čistio i krčio, iako je to ranije činio, jer je tu bio vinograd, a tu činjenicu je potvrdio svjedok Željko Štrbac koji je naveo da je taj dio nekretnine Jovo Vignjević obrađivao kultivatorom (iako je svjedok Nada Vignjević navela da taj dio nekretnine njezin suprug nikada nije obrađivao, jer je njen pokojni svekar Petar Vignjević taj dio darovao Republici Hrvatskoj, mada nije imala saznanja da li je to darovanje provedeno u zemljišnim knjigama).

Dakle, zbog činjenice što Petar Vignjević nije čistio dio nekretnine koji je obrastao šikarom u duljini od 150 metara i to negdje od 2020. odnosno 2021., što je i logično jer je bilo vrijeme korone, očito je da je do dana održavanja uviđaja 21. studenog 2022. dio bio obrastao akacijom pa je tužitelj do svoje oranice, a kako je to navedeno i u nalazu i mišljenju te iskaz mjerničkog vještaka, dolazeći do tog dijela skretao ulijevo i do svoje oranice išao preko nekretnina svoga sina (navedeno pod obrazloženjem broj 29.).

Isto tako, iz iskaza navedenih svjedoka, a što je i sud utvrdio prilikom uviđaja, nekretnina sina tužitelja koja je u naravi oranica po svojoj konfiguraciji je strma i pod nagibom, a što nije pogodno za prijevoz primjerice žita, primjerice slame ili koje druge kulture, jer bi zbog takve konfiguracije, odnosno nagiba takovog terena moglo doći do prevrtanja.

Tužitelj nikada nije niti tvrdio da je spornim putem prolazio kombajnom jer je to objektivno i nemoguće zbog širine puta od 3 metra i širine kombajna, već je kombajnom išao uz ribnjak, ali preko tuđih parcela.

Tuženi nisu dokazali da bi tužitelj kontinuirano kroz vrijeme od 20 i više godina koristio put uz ribnjak i to na način da je prolazio traktorom i poljoprivrednim strojevima kako bi obradio kako svoje nekretnine, tako i nekretnine koje je imao u arendi, a koje je i kasnije kupio, jer to ne proizlazi iz iskaza nesrodnih, a time i za ishod postupka nezainteresiranih svjedoka Željka Jurišića i Ivana Meliša.

Osim toga, i sama svjedokinja Nada Vignjević svojim iskazom je potvrdila da je upravo sporni put formiran uz suglasnost njenog pokojnog svekra Petra Vignjevića i susjeda Radičevića kako se ne bi išlo preko dvorišta Vignjevića, a koji put su nedvojbeno prema iskazima svjedoka Željka Jurišića i Ivana Meliša koristili i Radičevići i Jurčevići (Milan i Željko Jurišić), odnosno tužitelj koji je njihove nekretnine prije kupnje obrađivao kao arendu pa nedvojbeno proizlazi da je pored njih i tužitelj koristio sporni put i to više kroz razdoblje od 20 godina.

47. Nisu prihvaćen iskaz svjedoka Željka Štrbca, koji s tužiteljem nije u dobrim odnosima, jer je tužitelj s istim vodio spor oko uređenja međe, a isto tako iskazi svjedoka Željka Štrbca i njegovog sina Želimira Štrbca u suprotnosti su, jer su njihovi iskazi u proturječju, obzirom da je Željko Štrbac tvrdio da tužitelj iza svoje kuće ima mogućnost pristupa na svoje nekretnine (nekretnine koje je kupio od Jurišića), dok je taj dio iskaza opovrgnut iskazom svjedoka Želimira Štrbca.

Isto tako, iz iskaza svjedoka Ivana Meliša i Željka Jurišića, a čime je potvrđen iskaz tužitelja i svjedoka Nikoline Petek, supruge tužitelja, proizlazi da se spornim putem može proći manjim traktorom, sa manjim priključcima što su tužitelj i njegova supruga činili, a što je nedvojbeno i potvrđeno iskazom svjedoka Nade Vignjević koja je navela da su tužitelj i njegova supruga prolazili spornim putem, jer je čula da to pričaju po Velikoj Pisanici (iako je ona navela da su to činili kada ona i njen suprug Jovo Vignjević nisu bili u Velikoj Pisanici, već u Zagrebu).

U odnosu na navedeno, nije odlučan iskaz svjedoka Nade Vignjević koja je navela da jedno vrijeme tj. tijekom 90-tih ona i njen suprug, pokojni Petar Vignjević s tužiteljem nisu bili u dobrim odnosima, jer ih je tužitelj uznemiravao svjetlom na traktoru, zbog čega su zvali policiju, jer iz njenog iskaza proizlazi da su kasnije si bili u dobrim i korektnim odnosima pa se može zaključiti da se radi o izoliranom slučaju koji nije utjecao na prolazak tužitelja spornim putem preko nekretnina sada tuženika.

48. Isto tako, po ocjeni suda logičan je iskaz svjedoka Nikoline Petek koja je navela da je čula da se po selu priča da je Jovo Vignjević tuženima prilikom kupnje rekao da tužitelj nema pravo prolaska tim putem, a sve kako bi lakše prodao nekretnine istima. Naime, iz iskaza svjedoka Ivana Meliša, Nikoline Petek, a koja saznanja imaju iz razgovora sa Ljubom Paravina koja stanuje preko puta nekretnine tuženika i spornog puta, proizlazi da su se tuženi prije kupnje i razgledavanja nekretnine raspitivali kome pripada sporni put i da li spornim putem itko prolazi. Sud je također prihvatio iskaz Ivana Meliša, nesrodnog svjedoka, čiji je iskaz u suglasju sa iskazom tužitelja i svjedoka Nikoline Petek, supruge tužitelja, koji su suglasno naveli da je Ljuba Paravina

tuženima kada su se interesirali za kupnju nekretnina u razgovoru s istom saznali da tužitelj ima pravo prolaska spornim putem. Potpuno je nelogično da bi u razgovoru i Ivanu Melišu i tužitelju te Nikolini Petek, Ljuba Paravina tvrdila drugačije nego tuženima, a to tim više što je i sporni put ucrtan u Katastar.

48.1. Nadalje, iz samih iskaza tuženih, a što je u suglasju sa iskazom tužitelja proizlazi da oni tužitelju nisu branili prolazak spornim putem po kupnji nekretnina od Jove Vignjevića, a da su zapravo problemi nastali kada su tuženi istovarili drva na sporni put, jer to nisu u svom dvorištu i da je zbog toga nastao sukob između supruge tužitelja Nikoline Petak i 1. tužene Sanele Adilović i da su nakon toga tuženi priječili prolazak tužitelju do spornog puta.

Na navedenu služnost koju tužitelj zahtijeva u ovom postupku nije od značaja činjenica što je dio pravca puta od 150 metara obrastao šikarom, jer je objektivno nemoguće prolaziti zbog činjenice što Jovo Vignjević, kao raniji vlasnik, taj dio puta nije čistio pa zbog toga tužitelj mora skrenuti lijevo kako bi zaobišao taj dio radi pristupa na svoje nekretnine.

U odnosu na tvrdnju tuženih da tužitelj ima nekoliko alternativnih mogućnosti pristupa do svojih nekretnina i to preko dvorišta svoga sina, a što je na udaljenosti od 400 metara od spornog puta i kojim putem se koristio od trenutaka kada su tuženi tužitelju zabranili prolazak i to prvo kada su navezli drva na sporni put, valja navesti da je tužitelj bio primoran koristiti pristup tim pravcem do svojih nekretnina, jer spornim putem nije mogao, time da je to opet ovisilo o kulturi koje je imao na svojim nekretninama te strojevima koje je koristio za obradu nekretnina, kao i strojevima za prijevoz kulture kojima su bile zasijane ili posađene nekretnine, međutim, pri tom treba imati i u vidu činjenicu da zbog konfiguracije nekretnina sina tužitelja, jer se radi o nekretnini koje je ukoso i strma tako da objektivno zbog sigurnosti nije moguće koristiti taj pravac, posebice kada bi se primjerice utovarnom prikolicom vozila slama, trava ili slično.

Zbog toga, je očito tužitelj bio primoran da koristi i drugi alternativni put i to uz ribnjak uz koji prolazi sa kombajnom, ali ne preko javnog puta, već preko tuđih privatnih parcela, jer su nedvojbeno potvrdili svojim iskazima nesrodni svjedoci Željko Jurišić i Ivan Meliš.

Također je prethodno navedeno, da nitko osim svjedoka Željka i Želimira Jurišića, a s kojima tužitelj nedvojbeno nije u dobrim odnosima (jer je vodio sudski spor sa Željkom Jurišićem) nije potvrdio da postoji javni put pod nazivom put Republike Hrvatske koji ide uz ribnjak, a koji bi put tužitelj mogao koristiti za pristup do svojih nekretnina.

49. Činjenica je da je tužitelj priložio Kupoprodajni ugovor zaključen između pravnog prednika tuženika Ante Vignjevića i pravnog prednika tuženika Ankice i Milana Jurišić, predmetom kojeg Ugovora su upravo, a kako to osnovano tvrdi tužitelj i kako je prethodno navedeno, nekretnine stranaka i to nekretnina tuženika upisane u zkul. 1208 k.o. Velika Pisanica kojim je ugovoreno osnivanje pravo nužnog prolaza kolnika preko nekretnina tuženih, a za korist nekretnina vlasništvo tužitelja i to upravo nekretnina koje su predmetom ovog parničnog postupka čkbr. 899/1, čkbr. 899/1, čkbr. 897/1, čkbr. 1362/1 i čkbr. 1360/2 sve upisane u zk.ul.br. 1328 k.o. Velika Pisanica. Sukladno tome i formiran je put između ranijih nekretnina Boška Radičevića i ravnog prednika tuženih koji je i ucrtan u Katastar, a kojim putem je prolazio tužitelj, već njegovi pravni prednici, kako je to prethodno navedeno, to tim više kad se ima i u vidu činjenica da je upravo tužitelj sa svojim pravnim prednicima (a i prije kupnje nekretnina od Boška Radičevića i od Jurišića) obrađivao njihove nekretnine u arendi, čime se ukazuje nedvojbeno zaključak suda da je ispunjena pretpostavka iz čl. 299 st. 1 ZOV-a.

50. U kontekstu spora valja naglasiti, a kako je i prethodno navedeno da je prolazak kombajna jednom ili dvaput godišnje (prilikom kombajniranja žitarica ili komajniranja kukuruza, ovisno o poljoprivrednim kulturama koje su posađene ili zasijane na tužiteljevim spornim nekretninama), no učestalo se prolazi poljoprivrednim traktorom ili radnim strojevima za obradu zemlje (oranje, drljanje, tanjuranje, sadnja i sijanje poljoprivrednih kultura, košnja livade, odvoz sijena, otave, dovoz stajnog gnoja i sl.).

51. Obzirom na stajalište Županijskog suda u Zadru iz rješenja broj GŽ-581/2024-2 od 11. studenoga 2025. (a kako je navedeno pod obrazloženjem broj 16.), bilo je potrebno utvrditi identitet čkbr. 901/1, obzirom da iz citiranog rješenja Županijskog suda proizlazi da iz povijesnog zk. izvatka za čkbr. 901/1 i čkbr. 902/8, upisane u zk.ul.br. 1808 k.o. Velika Pisanica, proizlazi da su upisane kao suvlasništvo tuženih, svakog u ½ dijela, sa stanjem na dan 13. rujna 2021. (list 8 spisa), dok iz zk. izvatka proizlazi da je čkbr. 901/1 upisana u zk.ul.br. 2041 k.o. Velika Pisanica (poslužna nekretnina), sa stanjem na dan 8. svibnja 2022., kao vlasnik upisan je tužitelj (list 39 spisa).

52. S obzirom na to, tužitelj je dostavio zemljišno knjižni izvadak na dan 20. siječnja 2026. (list 233-236), za nekretnine upisane u zk.ul.br. 1808 k.o. Velika Pisanica, iz kojeg proizlazi da je u isti upisana čkbr. 2451/A/2 oranica Ograda sa 158 čhv, upisano kao suvlasništvo u ½ dijela Franje Vojteka i Marije Vojtek (list 233) pa slijedom navedenog proizlazi da predmetna nekretnina nije predmetom ovog postupka.

52.1. U odnosu na čkbr. 901/1 oranica Ograda površine 1258 čhv, koja je upisana u zk.ul.br. 2041 k.o. Velika Pisanica, kao vlasništvo tužitelja u cijelosti, nije predmetom ovog postupka, obzirom da ista nekretnina ima samo isti broj čkbr., kao i nekretnina iz zk.ul.br. 1208 k.o. Velika Pisanica koja također nosi oznaku čkbr. 901/1 put Ograda sa površinom od 131 čhv i u isti zk.ul.br. je upisana također put Ograda nekretnina čkbr. 902/8 sa 117 čhv, upisano kao suvlasništvo svakog od tuženika u ½ dijela.

Dakle, nekretninu upisanu u zk.ul.br. 1208 k.o. Velika Pisanica čine dvije čkbr. i to čkbr. 901/1 put Ograda sa 131 čhv i čkbr. 902/8 put Ograda sa 117 čhv, koje su nekretnine predmetom ovog parničnog postupka, a ne u zk.ul.br. 2041 k.o. Velika Pisanica, a što je i razvidno, kako to osnovano tužitelj tvrdi, na skici lica mjesta mjerničkog vještaka od 24. siječnja 2023.

Također, a kako to osnovano tvrdi tužitelj, što prihvaća i ovaj sud, jasno je razvidan i označen put koji se nalazi na prijepornim česticama koje su upisane kao suvlasništvo tuženih svakog u ½ dijela i to čkbr. 901/1 i čkbr. 902/8 iz zk.ul.br. 1208 k.o. Velika Pisanica, a što je i prethodno već obrazloženo.

52.2. Također, tužitelj je naveo da se očito u mišljenju vještaka od 24. siječnja 2023., potkrala greška obzirom da je na drugoj stranici nalaza vještaka opisano da je točkama E i F označen kraj položaja voznika prema pokazivanju tužitelja, gdje počinje tužiteljeva oranica čkbr. 899/1 k.o. Velika Pisanica (a što je prikazano na fotografiji broj 9), tako da bi voznik na tom dijelu bio unutar čkbr. 901/1 k.o. Velika Pisanica s površinom od 1285 čhv iz zk.ul.br. 2041.

Dakle, prema priloženim zk. izvacima, a imajući pri tom u vidu nalaz i mišljenje i skicu lica mjesta te prethodno navedeno, da je nekretnina iz zk.ul.br. 2041 k.o. Velika Pisanica i to čkbr. 901/1 oranica Ograda, a ne put Ograda u površini od 1258 čhv, a ne 1285 čhv vlasništvo tužitelja, a ne tuženika, a kako je vještak očito greškom naveo,

a da je tomu tako, proizlazi iz pisanog nalaza i mišljenja vještaka koji je naveo da površine na terenu odgovaraju u zemljišnim knjigama i katastarskom operatu.

53. S obzirom na tu prijedornu činjenicu, po prijedlogu tužitelja, a radi potpunog utvrđenja činjeničnog stanja, sud je izveo dokaz dopunskim saslušanjem mjerničkog vještaka Ivana Tomljanovića, dipl.ing.geod., na raspravi dana 8. travnja 2026., koji je vještak u cijelosti ostao kod pisanog nalaza i mišljenja od 24. siječnja 2023. te dopune nalaza i mišljenja od 4. travnja 2023. sa pripadajućim skicama i iskazom danim na raspravi 28. lipnja 2023.

Vještak je dodatno pojašnjavajući spornu činjenicu naveo, a kako je to prethodno i obrazloženo, da je čkbr. 901/1 put Ograda sa 131 čhv i čkbr. 902/8 put Ograda sa 117 čhv, upisana u zk.ul.br. 1208 k.o. Velika Pisanica, kao suvlasništvo tuženih (dakle, poslužna nekretnina).

Također, vještak je svojim iskazom potvrdio da je tužitelj vlasnik također nekretnine pod oznakom čkbr. 901/1 oranica Ograda sa 1258 čhv, međutim, ta je čestica upisana u zk.ul.br. 2041 k.o. Velika Pisanica.

54. Dakle, s obzirom na iskaz vještaka, nedvojbeno je utvrđeno da postoje dvije čestice pod oznakom čkbr. 901/1, ali se iste razlikuju po svom obliku/nazivu, površini, zk ulošku i vlasništvu, kako je to prethodno i obrazloženo. Stoga je tužitelj vlasnik čkbr. 901/1 koja je nekretnina upisana u zk.ul.br. 2041 k.o. Velika Pisanica, a koja nekretnina nije predmetom ovog postupka, već nekretnine iz zk.ul.br. 1208 k.o. Velika Pisanica, koje su upisane kao suvlasništvo svakog od tuženika u $\frac{1}{2}$, a koji zk.ul.br. čine čkbr. 901/1 put Ograda sa 131 čhv i čkbr. 902/8 put Ograda sa 117 čhv, koje su nekretnine poslužne u odnosu na tužiteljeve povlasne nekretnine upisane u zk.ul.br. 1328 k.o. Velika Pisanica zk.ul.br. 1328 k.o. Velika Pisanica i to čkbr. 897/1 oranica Ograda sa 1 jutro i 243 čhv, čkbr. 899/1 livada Ograda sa 1297 čhv, čkbr. 1360/2 oranica Hercegovac sa 727 čhv i čkbr. 1362/1 oranica Hercegovac sa 1 jutro i 69 čhv, ukupno 2 jutra i 2336 čhv.

55. Nadalje da je tomu tako, također proizlazi iz daljnjeg iskaza vještaka na raspravi dana 8. travnja 2026. (list 272-273), koji je naveo da se čkbr. 901/1 iz zk.ul.br. 2041 k.o. Velika Pisanica položajno nalazi istočno od predmetnog puta i odgovara na katastarskom planu čkbr. 901/6, što znači da čkbr. 901/1 iz zk.ul.br. 2041 k.o. Velika Pisanica nije predmetom postupka između stranaka.

56. Dakle, iskazom mjerničkog vještaka u konkretnom slučaju otklonjena je svaka dvojba glede čkbr. 901/1, kako je prethodno obrazloženo, jer je čkbr. 901/1 zajedno sa čkbr. 902/8, koje su nekretnine upisane u zk.ul.br. 1208 k.o. Velika Pisanica, kao suvlasništvo tuženih u $\frac{1}{2}$ dijela, poslužne nekretnine, a tužiteljeve zk.ul.br. 1328 k.o. Velika Pisanica zk.ul.br. 1328 k.o. Velika Pisanica i to čkbr. 897/1 oranica Ograda sa 1 jutro i 243 čhv, čkbr. 899/1 livada Ograda sa 1297 čhv, čkbr. 1360/2 oranica Hercegovac sa 727 čhv i čkbr. 1362/1 oranica Hercegovac sa 1 jutro i 69 čhv, ukupno 2 jutra i 2336 čhv, kao povlasne, dok čkbr. 901/1, a koja je nekretnina upisana u zk.ul.br. u zk.ul.br. 2041 k.o. Velika Pisanica, nije predmet ovog postupka, kako je prethodno obrazloženo, a koja je i po svom položaju istočno od predmetnog puta koji je predmet ovoga spora.

57. Imajući u vidu se navedeno, po ocjeni suda ispunjene su zakonske pretpostavke za utvrđenje postojanja prava stvarne služnosti kao pravo staze i pravo kolnog prolaza,

jer su ispunjene zakonske pretpostavke iz čl. 299. st. 1. ZOV-o, a kako je pobliže navedeno i presuđeno pod toč. I. izreke presude.

58. Odluka o troškovima temelji se na odredbi čl. 154 st. 1 ZPP-a u svezi čl. 155 ZPP-a.

Priznati troškovi tužitelja sastoje se od jednokratne nagrade u iznosu od 500,00 eura i to za četiri radnje za prvostupanjski postupak, sastav tužbe, sastav obrazloženog podneska od 6. svibnja 2022. kojim je dano očitovanje na navode odgovora na tužbu, sastav podneska od 10. svibnja 2022. i zastupanje na prvom pripremnom ročištu 11. svibnja 2022.

Nadalje, za svaku daljnju radnju, a prema tbr. 7 toč. 2. st. 3. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, pripada nagrada u visini od 50 bodova, odnosno od 100,00 eura.

Nadalje, priznati troškovi sastoje se za zastupanje na glavnoj raspravi 22. rujna 2022., zastupanje na uviđaju 21. studenog 2022., sastava obrazloženog podneska kojim je dano očitovanje na nalaz i mišljenje mjerničkog vještaka od 10. veljače 2023. i 26. travnja 2023., zastupanje na raspravi 28. lipnja 2023., 13. studenog 2023., 26. veljače 2024., za svaku radnju u iznosu od 100,00 eura, sastav podneska od 14. veljače 2023. i 20. ožujka 2023., za svaki u iznosu od 25,00 eura (tbr. 8. toč. 3.), pribava katastarskog plana u iznosu od 50,00 eura (tbr. 36.), zastupanja na ročištu radi objave presude dana 20. svibnja 2024. u iznosu od 100,00 eura.

Obzirom da je prvostupanjska presuda ukinuta i predmet vraćen sudu na ponovno suđenje, daljnji troškovi tužitelja, a sukladno tbr. 7 st. 4 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, propisano je da postupak povodom ukinute odluke smatra se novim prvostupanjskim postupkom i odvjetniku u tom postupku pripada nagrada iz ovog tarifnog broja, pa sukladno navedenom tužitelju pripada jednokratna nagrada od 250 bodova i to za četiri radnje, sastava podneska od 20. siječnja 2026., zastupanja na glavnim raspravama 28. siječnja 2026. i 8. travnja 2026. te zastupanje na ročištu za objavu presude, odnosno za te radnje u ukupnom iznosu od 500,00 eura, troška PDV-a u iznosu od 475,00 eura, pristojbe na tužbu u iznosu od 26,54 eura, pristojbe na presudu u iznosu od 53,09 eura, plaćene pristojbe odgovora na žalbu od 13,28 eura te predujma za mjerničko vještačenje u iznosu od 447,43 eura, u ukupnom iznosu od **2.915,34 eura**.

Na dosuđene troškove parničnog postupka u iznosu od **2.915,34 eura**, tužitelju je priznata zatezna kamata prema čl. 30 Ovršnog zakona (Narodne Novine broj 112/12, 25/13 i 93/14, 55/16, 73/17, 131/20 i 114/22), tekućom od 25. svibnja 2026., kao dana donošenja presude, po stopi prema čl. 29 st. 2 Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18, 126/21, 114/22 i 156/22) za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pa do isplate, a kako je presuđeno pod točkom II. izreke presude.

Ostatak neutrošenog predujma u iznosu od 16,74 eura vratit će se tužitelju po dostavi računa za isplatu istog.

59. Parnični troškovi odmjereni su prema vrijednosti predmeta spora, sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika u granicama postavljenog zahtjeva (Narodne Novine 138/23), a troškovi sudske pristojbe prema Zakonu o sudskim pristojbama (Narodne novine 118/18 i 51/23).

60. Slijedom iznijetog, odlučeno je kao u izreci presude.

U Bjelovaru 25. svibnja 2026.

Sutkinja
Gordana Malvić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana objave odluke nadležnom županijskom sudu. Žalba se podnosi ovome sudu u tri istovjetna primjerka.

Broj zapisa: **9-30888-7988b**

Kontrolni broj: **0832b-9f314-25e83**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Bjelovaru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.